

Publicerad 2013-12-03 11:21 av Sonia

Du väcker kontraster och gör mig åksjuk

Censurerar min mani,
Gräver in rustningen
under huden.
Flår du mig nu,
finner du bara skyttegravar.

För
slåss
mitt hjärta
utan karaktär.
Slipper jag drunkna
i kontraster.

Du rostar gradvis,
mot mina läppar
likt järn i ett skyfall,
ser dig förgå medan
jag förringar
din ömhet.

Ett försvar,
såklart.
Du tänjer för mycket
på min slätstrukenhet.
Bygger kraftverk
i mina hållrum.

Men så,
så som du stelnar
då mitt bröst tystnar.

Så blir mina kropp
åter receptiv.
Min temperatur åter
följsam med
årstider.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sonia med Poeter.se id #21065 innehar upphovsrätten